

נידה יז: (המשנה) עד יט. (המשנה)

המשנה

שלושה מקומות רלוונטים לעניין טומאת נידה:
 חדר, עליה, פרוזדור.
 דם החדר - טמא.
 דם העלייה - טהור.
 נמצא בפרוזדור - ספקו טמא.

העלייה נמצאת מעל הפרוזדור והחדר. לול (תעלה) יורד מהעלייה לפרוזדור.

מה דינו של הנטמא מדם הנמצא בפרוזדור:
ר' חייא: 1. חייבים עליו על טומאת מקדש וקודשיו.
 2. שורפים עליו את התרומה.
ר' קטינא: 1. פטורים עליו מטומאת מקדש וקודשיו.
 2. אין שורפים עליו את התרומה.

אב"י 1: סבר כר' חייא,
אב"י 2: סבר כר' קטינא,
ר' הונא:
לפנים מהלול: סבר כר"ח,
מחוץ ללול: סבר כר"ק,
רב"ש וריב"י:
למטה: סברו כר"ח,
למעלה: סברו כר"ק.

מה טיבו של דם הנמצא בפרוזדור:
אב"י 1: ודאי טמא.
אב"י 2: טמא מספק.
ר' הונא: מהלול והחוצה - טמא מספק. מהלול ופנימה - ודאי טמא.
רב"ש וריב"י: מהלול והחוצה - טהור מספק. מהלול ופנימה: למעלה - טמא מספק. למטה - ודאי טמא.

יש שני מקרים של רוב שבהם הוא לא הופך לודאי (ולכן לא שורפים עליו תרומה) אלא מטמא מספק:
 1. רוב מול חזקה.
 2. רוב חתיכות יש בהם מיני דם.
 במקרה מס' 1 ר' יוחנן כבר חידש שאין זה ודאי אלא ספק, החידוש של ר' יוחנן אצלנו הוא לגבי מקרה מס' 2.

ר' יוחנן: יש שלושה מקומות שבהם חז"ל התייחסו לרוב כודאות:
 1. דם היוצא מפרוזדור - לא מתייחסים למיעוט המגיע מהעלייה.
 2. שליא (מטמאת את הבית) - לא מתייחסים למיעוט השליליות שבלי הולד.
 3. חתיכה (המפלת יד חתוכה) - לא מתייחסים למיעוט גופים אטומים.

ר' יוחנן התייחס רק למקרים שמופיעים במשנה. ישנם מקרים רבים אחרים שבהם רוב הופך לספק - אולם הם לא הופיעו במשנה.
 המקרים שבהם רוב הופך לודאי (שלא מופיעים במשנה):
 1. נמצאה חתיכה ברחוב שפרשה מתוך מקום שבו רוב החתיכות הם איסור או טמאות.
 2. עברה בנהר והפילה (ואינה יודעת האם הפילה בן קיימא).